

Astroman 2010

Zatímco loni jsme si odběhli desátý závod našeho triatlonu, letos se jedná o desátý ročník (první byl 2000, rok poté se neuskutečnil a v roce 2006 byl závod na jaře i na podzim).

Na počest zakladatelů (především Andulka a Martin proslulí pardubičtí astronomové) jsme desátý ročník nazvali Astroman.

Již dva týdny před startem se do mysli závodníků i organizátorů začaly plížit obavy o teplotu vody na Mělicích. Tato obava se potvrdila empiricky před startem – voda jako kafe neboli icedcoffee (po závodech pan Slezák provedl přesné měření a konstatoval teplotu vody 14°C). Od rána chvílemi poprchávalo a teplota vzduchu nebyla o moc vyšší. Mezi názory plavat v plné délce a neplavat vůbec byl zvolen kompromis, který také vychází z kompromisního výkladu pravidel triatlonu podle ČTTS. Plavání bylo zkráceno na polovinu (OTT – jednou okolo ostrůvků 750m, STT – dvakrát okolo prvního ostrůvku 280m).

Remcání proti vstupu do vody bylo překvapivě slabé a borci se začli hromadně otužovat vedeni drsným příkladem Azalky, která se laškovně cachtala ve vodičce půl hodiny před startem.

Po startu jsme byli svědky očekávaného raketového nástupu Máry, který zmizel všem ostatním v dáli. Druhou pozici jsem skoro až k obrátce držel já, ale ještě před průchodem Mělickou úžinou mne elegantně předprsil Jakub a spolu s ním svižným kraulem Ondra

Šebela. Ondrovi jsem se po zbytek plavání držel za patami a tak jsem dosáhl solidního čtvrtého místa. Při výstupu z vody mě trochu deprimovala vysmátá Andulka, která vykoukla hned za mnou, ale koneckonců nic nového pod sluncem. Na kratší trati se předvedl především Popík, který přijel pozdě, nezúčastnil se rozpravy a neznaje úpravu trati vydal se na obvyklou délku. Jeho velký rival můj otec ho sportovně nechtěl vytrhávat z tempa a nechal ho proto plavat dál, ale Jana ho neurvale upozornila na změnu trasy a tak měl šanci ještě se poprat o umístění. Na sprinttrati doplaval první Luky, který svou pozici probendil na kole a z děvčat Léňa, které náskok vystačil až do běžecké části.

Studená voda měla nakonec přeci jen vliv na styl některých borců a také na zdoluhavé převlíkání zmimomřivců, takže se o výsledcích rozhodovalo hodně už v depu. Já například po nevalném plavání vyjížděl na kolo jako druhý v plavkách, triku a na boso, zatímco zbytek našeho balíku oblékal kožichy a palčáky. Bohužel jak jsem se zpětně dozvěděl Mára v depu také nezůstal na oběd, takže jsem musel zabrat tak jako tak.

Mára zajel na kole již tradičně prakticky stejný čas jako já, takže náš rozestup se nezměnil a o všem měl rozhodnout běh. V dohledové vzdálenosti za mnou jel Jakub, který letos upgradeoval horské kolo na favorita, ale naštěstí se mu nepodařilo mne dohnat, což smazal v depu, kde vyskočil s klipsen připraven k běhu zatímco já jsem šněroval tkaničky. Jediný solidní oficiální cykločas měl Karel, který tak poskočil na průběžně čtvrté místo. Pozdější analýzy ukázaly, že ve skutečnosti Jakub strávil v depu asi pět minut a celou trať intenzivně stahoval na Karla, který původně doplaval 4 minuty po něm, toho před koncem etapy nakonec předjel. Jakubův čistý čas na kole tak zřejmě byl drtivě nejlepší avšak historie se neptá zda za to můžou ponožky.

Ve STT se dostali na čelní pozice v kategoriích Jarda a Azalka a tyto již udrželi. Další cyklistické příběhy jsou především o špatném vybavení. Lukymu spadnul řetěz a Popík se dřel na horském kole s pneumatikami značky zetor. Nicméně cyklistika na této trati absolutně rozhodla o umístění. Závodníci se seřadili do konečného pořadí, které už běh prakticky nezměnil.

V běhu se na olympijské trati rozpoutal opravdový boj, kdy se pořadí měnilo každým okamžikem. Od dob kdy Jeník vládl závodu systémem start – cíl nic takového nepamatujeme. Mára se vydal na trať se svým čtyřapůlminutovým náskokem, který jsme se bok po boku snažili s Jakubem stahovat. V prvním kole jsem rozhýbával bolavé tělo a spíš silou vůle držel zdrcující tempo Jakubovo. Na konci kola jsem však toto tempo shledal vyhovujícím a dokonce jsem trochu přidal. Depem jsem proběhl těsně před ním a omylem vynechal občerstvení. Kuba se zapomněl u nápojů a já na vytvořené mezeře začal stavět. Náskok jsem pomaloučku zvyšoval a klapání sandálů mne hnalo kupředu kde jsem v dáli již tušil Máru. Po zatáčce na pěšinu podél silnice jsem ho i uviděl a kousek za depem také dohnal a nechal za sebou. Přestože Kuba se stále držel v kontaktu dokázal jsem si již svůj náskok kontrolovat a do cíle jsem šel už euforickou jistotou vítězství. Zde je nutno poznamenat, že kdyby se plavala plná 1,5km trať a Mára by si na ní naplaval další 4 minuty náskoku (a to by určitě naplaval), tak by mu minuta v cíli jistě nechyběla. Proto mne bandaska doma tolik nehřeje a budu se o ni muset za rok zase porvat na plné trati.

Ani můj vysilující souboj o zlato však nebyl nejlepším běžeckým počinem dne natož historie. Filip dokázal desetapůl kilometrovou trať zaběhnout ještě o pět vteřin rychleji a přepsal tak rekordní tabulky a posunul se z šestého místa po kole na hezké čtvrté místo celkově.

Ženy na dlouhé trati udělaly v historických pořádcích také pěkný vítr. Dvě nové borkyně: Lucka a Leona, ponechali bývalým šampionkám Ivě a Andulce jen poslední bodovaná místa. Lucie zvítězila vyrovnaným výkonem na celé trati kde jí celkový rekord trati sebral pouze fakt, že plavání bylo zkráceno. Leona vytvořila nový ženský běžecký rekord. O celkovém umístění zde však rozhodla již cyklistická část.

Jak jsem předeslal ani na STT trati se po cyklistice již pořadí v běhu nevyvíjelo, jen Lenku doběhla Anička, která však nebyla sto se utrhnout a tak jsme málem mohli být svědky strhujícího vražedného finišu o první místo. Místo toho se děvčata chytla za ruce a doběhla společně v potupném gestu sesterství. Obě prohrály.

Ani Popíkovi již nepomohl jeho fenomenální běžecký nástup kdy v osobním běžeckém rekordu stáhl z osmiminutového náskoku Tomáše „pouze“ pět a půl minuty.

Po všech těchto zvratech a infarktových situacích nám jedinou jistotou zůstal vyrovnaný výkon Tomáše Bělohlávka, který si svou pozici v kategorii kavárenských povalečů s přehledem ohlídal.

Hrudě všech borců a borkyň ozdobily památeční hvězdy Astromana a rozchod byl jen dočasný před oblíbenou gardenparty v Heřmaňáku.

Za rok necht' jsou nám hvězdy nakloněny.

Vítek

